

ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਸੀਰੀਜ਼

ਦੀਵਾਨੀ ਯਥੀਲੀ ।

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਮੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ.

ਰਾਮ ਨਾਥ, ਮੁਦਈ-ਯਥੀਲੈਟ ।

ਬਨਾਮ

ਬਸੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ, -ਰਿਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ।

1949 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਯਥੀਲੀ ਯਥੀਲ ਨੰ. 20 ।

ਨੁਰਮਾਨਦੇਹ ਮੁਰਦਮਾ-ਨੁਰਮਾਨ ਲਈ ਰਾਹਵਾਈ-ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਵਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ-"ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ"-
ਦੁਖ ਦਾ ਅਰਥ-ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਮੇ ਦਾ ਅਰਥ-ਇੱਕ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਾਜਬ ਅਤੇ
ਹੋਰ-ਨਿਯਮ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਰੀ ਦੀ ਪੁਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਰਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਰਾਹਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੰਘੱਤੀ ਜਾਂ ਸਾਖ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਰਮਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ
ਰਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਰਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਿਫਲੀ ਰਾਹਵਾਈ ਦੇ ਰਾਹਨ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ
ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਦੇ ਸੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ
ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ । ਮੁਦਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਯੈਸਾ ਰਹਨ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਵਾਜਬ ਅਤੇ
ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸੁਝਵਾਨ ਅਤੇ ਸਾਵਯਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ
ਗੁਣਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਸੱਥ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ
ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਇਦ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਅਤੇ
ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਰਹਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੁਰਦਮਾ ਜਾਂ
ਹੋਰ ਰਾਹਵਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਰਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਇਜ਼ ਸੀ । ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਝ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਦੀ
ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਰਾਨੂੰਨੀ ਪੁਰਚਿਕਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ । ਬਦਨੀਤੀ ਦੀ ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨਾਂ ਦੀ ਖਾਟ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਰਦਮੇ ਦੀ ਰਾਹਵਾਈ ਦੀ
ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੁਰਵ-ਲੋੜੀ ਹੈ । ਇਕੱਲਾ ਬੁਰਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਗਨ, ਨਾਰਾਫੀ ਹੈ । ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ
ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਦਸਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸੰਭਾਵੀ
ਰਾਹਨ ਦੀ ਖਾਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਮਲ ਤੱਥ
ਕੀ ਸਨ ਪਰ ਮੁਦਾਲੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੀ ਰਾਹਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਨ ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਰਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਦੁਆਰਾ
ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਅਮਲ ਰਾਹਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ
ਅਜਿਹਾ ਰਾਹਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ
ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਬਰਾਊਨ ਬਨਾਮ ਗਰਸ (1), ਰੀਡ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ (2), ਐਲਿਸ ਬਨਾਮ ਅਬਰਾਹਮ (3), ਡੇਲੀਸਰ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ (4), ਬੋਲਰ
ਬਨਾਮ ਹੋਲਡਰ, (5), ਅਤੇ ਪਾਮਰ ਬਨਾਮ ਬਰਮਿੰਘਮ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (6), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ।

ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਭਨੋਟ, ਯਥੀਲ ਜੱਜ, ਯਥੀਲੀ ਸੁਰੇਈ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਯਥੀਲੀ ਯਥੀਲ,
ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਰਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ।

ਬਿਸਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਡੀ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਯਥੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ.

ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ. ਮੌਜੂਦਾ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਛੋਟਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਰਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਨੁਰਮਾਨਦੇਹ ਮੁਰਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਖਾਰਜ ਰਹਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਰਦਮਾ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਤੋਂ ਮੁਨਾਮਬ ਰਾਹਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਮੁਰਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਯਥੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਦੋ ਸੰਘੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ
ਖੱਬੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਧ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । 19 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ

ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਿਰਾਇਤ ਰੀਤੀ ਰਿ ਮੁਦਈ ਰੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਟਾਂ ਆਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਰੰਧ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਆਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ, ਉਸਦੇ ਟੇਜ਼ਟਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤੇ ਗਏ ਰਿਸੇ ਵੀ ਰੰਧ ਦੇ ਰਾਹਨ, ਮੁਦਈ ਰਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਆਤੇ 4 ਆਕਤੂਬਰ 1946 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 10 ਵਜੇ ਰੰਧ ਆਚਾਨਕ ਹੋਠਾਂ ਆ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਥਿਰੀਟਿੰਗ ਧਰੋਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੇ ਰਿਹਾਇਦਾਰ ਨੇ ਰੰਧ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਾਪਤ ਰੀਤਾ ਸੀ। ਕੋਮੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਯੁਲਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਆਗਲੇ ਦਿਨ 10 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਬਰਾਇਦਾ ਸਿਰਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਸਿਰਾਇਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕੋਮ ਲਾਇਆ ਰਿ ਮੁਦਈ ਆਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਨੀਮ ਮਿੱਠਨ ਨਾਲ ਕੋਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਤੇ ਸਰਾਰਤ ਨਾਲ ਰੰਧ ਨੂੰ ਢਾਗੁਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਇਮਾਰਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਰੰਧ ਦੇ ਆੱਗੇ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਆਤੇ ਪੁਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਆਤੇ ਇਹ ਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਰੰਧ ਦਾ ਸਮਾਨ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 427 ਆਤੇ 379 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਰਦਾਸ ਰੀਤੀ ਗਈ। ਹੋਠਲੀ ਆਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਰਿ ਕੋਮੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਆਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 253 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਮਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ 31 ਜੁਲਾਈ 1947 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

18 ਨਵੰਬਰ 1947 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਰੀਤੀ। ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 10,000 ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਭਰਿਆ ਹੈ ਰਿ ਬਾਯਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਆਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸੇ ਵਾਜਬ ਆਤੇ ਮੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਸ ਆਤੇ ਉਸਦੇ ਮੁਨੀਮ ਮਿੱਠਨ ਨਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਸਿਰਾਇਤ ਰੀਤੀ ਸੀ। ਹੋਠਲੀ ਆਦਾਲਤ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਆਨੁਸਾਰ ਆਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ ਆਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਆਕਰਤੀ ਜੇ ਵਿਆਕਰਤੀ, ਸੰਧਤੀ ਜਾਂ ਸਾਖ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਿ ਉਸਨੂੰ ਖਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ ਜੇ ਵਾਜਬ ਆਤੇ ਮੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਰੂ ਰੀਤੀ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ, ਆਤੇ ਜੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਧੈਂਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਬ ਆਤੇ ਮੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੱਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਰਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਕੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਆਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਆਦਮੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਿ ਆਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਮੀ ਵਿਆਕਰਤੀ ਮੰਭਾਵਤ ਤੋਰ 'ਤੇ ਉਸ ਆਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਤੇ ਮੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਸੱਚੇ ਆਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਰਿ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਾਂ ਸਿਰਾਇਤ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਝ ਗਲਤ ਆਤੇ ਗਲਤ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਭਾਵ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਰਿਠਿਆ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਰਤ ਆਤੇ ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਬਰਾਊਨ ਬਨਾਮ ਹਾਰਸ (1) ਵਿੱਚ ਕੋਵ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਆਤੇ ਆਮਥਸਟ ਆਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਰਿਸੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਆਸਿੱਧੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਲਈ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਆਤੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਰਿ ਇਸ਼ਾਰਾ ਰੀ ਸੀ ਆਤੇ ਇਹ ਰਿ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਰਿ ਹਾਲਾਤ ਆਜਿਹੇ ਸਨ ਰਿ ਇਸਤਹਾਸਾ ਖੱਬ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸਤਹਾਸਾ ਖੱਬ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਜਾਂ ਆਸਿੱਧੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੇ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਬਦਨੀਤੀ ਦੀ ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਆਤੇ ਮੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ, ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਤ ਹੈ। ਇਕੱਲਾ ਬੁਰਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਰਿ ਮਹਾਨ, ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ। ਮੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਆੰਦਾਜ਼ਾ ਬਦਨਾਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰਿ ਆਜਿਹੀ ਦੁਰਦਸਾ ਰਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੱਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਆਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿ ਆਸਲ ਤੱਬ ਕੀ ਸਨ ਪਰ ਮੁਦਾਲੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਰਿ ਉਹ ਸਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿ ਹੋਠਲੀ ਆਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਥੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 427 ਆਪੀਲ ਕੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਥਿਤਾ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਰਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਥਿਤਾ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਢੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਯਦ ਵੀ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਦਾਲਤ ਦੇ ਕਥਲ ਦੀ ਮੰਗ

ਰਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਰਹਨ ਲਈ ਬੋਝਿਜਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ; ਰਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਰਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਰੰਧ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਰੀਤਾ; ਰਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਮਾਰੀ ਗਈ ਮੀ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਮੀ ਰਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦੁਰਾਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਰੀਤੀ; ਰਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੀ ਰੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੇਰ ਰਹ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਇਹ ਲਗਭਗ 9 ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ, 12 ਫੁੱਟ ਲੰਬੀ ਅਤੇ 9 ਇੰਚ ਚੌੜੀ ਮੀ; ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਰਿਹਾ ਮੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੰਧ ਨੂੰ ਨੁਰਸਾਨ ਖਰਚ ਸਰਦਾ ਮੀ; ਰਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿ ਰੰਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 4 ਅਕਤੂਬਰ 1946 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਢਹਿ ਗਈ ਮੀ। ਇਹ ਗਲਾਤ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਖੱਸਟ ਰਹਦੇ ਹਨ ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੀਤਾ ਮੀ ਰਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੇ ਬਿਲਾਫ ਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਿ ਰਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਮੀ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਰਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਯਾਨ ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਰਿਹਾ ਮੀ ਰਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਰੰਧ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਰਹਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਿ ਸਿਰਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਮੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰਾਹਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਿ ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਰਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਖਰ ਵਾਹ ਦੇ ਖੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਨ ਦੇ ਸੰਖੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਰਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਰੰਧ ਦੀ ਖੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਬਾਧਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬਾਧਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿ ਉਹ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਰਿ ਧਾਰਾ 427 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਿ ਰਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਤੀਮੀਲ ਰਹਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਰਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਵਲ ਉਪਾਅ ਦੀ ਖੈਰਵੀ ਰੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਰਦਾ।

ਖਰ, ਭਾਵੇਂ ਰਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਰਿ ਗੁਣ ਤੌਰ ਖੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 427 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਰਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਧਾਰਾ 379 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਗੁਣ ਤੌਰ ਗਲਤ ਮੀ? ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਿ ਖੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 379 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ; ਰਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਸਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਿਰਧੱਖ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਰਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰਤ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ; ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਮੀ ਰਿ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਫੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੀ, ਚੋਰੀ ਰਹਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਮੀ। ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਇੱਟਾਂ; ਰਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਾਲਾ ਨੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ 1946 ਨੂੰ ਖੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਰੀਤਾ ਮੀ, ਖਰ ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਰਿ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਮੀ; ਰਿ ਚੋਰੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਖਹਿਲੀ ਵਾਰ 10 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਰਹਨ ਵੇਲੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖਿਨਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸੇ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਦੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਤਾਰਤ ਹੈ ਰਿਉਰਿ ਸਿਰਾਯ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਚੋਰੀ ਰੀਤੀ ਮੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿਖੰਤਰਿਤ ਰੀਤਾ ਮੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਿ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸੇ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਦੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਰੀਤਾ।

ਇਸ ਰਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਬਾਧਿਤ ਰਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਨਹੀਂ ਮੀ ਖਰ ਇਹ ਰਿ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਖਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਰਾਹਨ ਨਹੀਂ ਮੀ। ਰੀਡ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਰਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਨੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਹਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। , ਗਲਾਤਿ ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੀ।

ਟੇਲਿਸ ਬਨਾਮ ਅਬਰਾਹਮਜ਼ (1) ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤੀ-ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਦੋ ਰਾਜ ਸਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਰਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਹੋਰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਚਾਰਜ ਦਾ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨ ਸੀ। ਡੇਲੀਸਰ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ (2) ਵਿੱਚ, ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਟਾ, ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ, ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਦਸ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਦਸਵੇਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ 'ਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਖੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਲਰ ਬਨਾਮ ਹੋਲਡਰ (3) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਿਬਲ ਐਕਟ, 1843 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਲਾਕਿ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਮਰ ਬਨਾਮ ਬਰਮਿੰਘਮ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (4) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੇਖ, ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਗਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 379 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਚਾਓ ਖੱਬੇ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਹਰਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਾਸ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 379 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 427 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਾਇਤ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 379 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ। ਮੋਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਕੁਝ ਦੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਹਰਜਾਨਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ.-ਐੱਸ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।